

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

- א. ראש בן יונה שאין בו כזית ומלח משלימו לכזית מהו ... מלח דלאו מינא דבר יונה הוא ... דאי פריש מצוה לאסוקי לא או דלמא ל"ש תיקו 1.....
- ב. שלא היתה לו שעת הכושר ... שחיתת לילה ... קבלה בכלי חול.....2
- ג. טמא שאכל בין קודש ... היכא דנטמא טומאת הגוף ואחר כך מטמא בשר דכולי עלמא לא פליגי דחייב שכך טומאת הגוף בכרת כי פליגי כשנטמא בשר ואח"כ נטמא הגוף דרבנן סברי אמרינן מינו.....2
- ד. חומר בשחיטה שהשוחט להדיוט חייב והמעלה להדיוט פטור.....4
- ה. חומר בעלייה שנים שאחזו בסכין ושחטו פטורים אחזו באבר והעלו חייבין.....4
- ו. העלה חזר והעלה וחזר והעלה חייב על כל עלייה דברי ר"ש ר' יוסי אומר אינו חייב אלא אחת.....5
- ז. ואינו חייב עד שיעלה לראש המזבח.....5
- ח. למעוטי שונג אנוס ומוטעה.....5
- ט. להוציא שער המשתלה.....6
- י. באבר אחד ... מוקטרי פנים שחסרו והעלה בחוץ ... פטור אבל בדי' והי' איברי' דברי הכל חייב על כל אבר ואבר.....6
- יא. קרן וכבש וריבוע ויסוד מעכבין בבמה גדולה.....8

דף קח.

א. ראש בן יונה שאין בו כזית ומלח משלימו לכזית מהו ... מלח דלאו מינא דבר יונה הוא ... דאי פריש מצוה לאסוקי לא או דלמא ל"ש תיקו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

העלה אבר¹ שאין בו כזית בשר והיה מלח משלימו לכזית הרי זה ספק שלמרות שחובה למלוח הקרבן ולהקריבו כך אולם אינו מינו של הקרבן ואולי אינו מצטרף. לפיכך אינו לוקה.

ב. שלא היתה לו שעת הכושר ... שחיטת לילה ... קבלה בכלי חול

השוחט בחוץ בלילה חייב. הואיל והשחיטה בלילה כשירה בחוץ בבהמת חולין.

המקריב בחוץ² בלילה חייב. במה דברים אמורים, כששחט בחוץ בלילה ואז חייב על ההעלאה³, אבל אם שחט בפנים בלילה והעלה בחוץ אפילו ביום פטור, לפי שלא העלה אלא דבר פסול⁴, שאין לך שחיטה כשרה בלילה במקדש.

וכן אם קיבל⁵ בכלי חול בפנים וזרק בחוץ פטור. אבל קיבל בכלי חול בחוץ והעלה חייב

ג. טמא שאכל בין קודש ... היכא דנטמא טומאת הגוף ואחר כך מטמא בשר דכולי עלמא לא פליגי דחייב שכן טומאת הגוף בכרת כי פליגי כשנטמא בשר ואח"כ נטמא הגוף דרבנן סברי אמרינן מיגו

¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יט הלכה י

² שם פרק יח הלכה יז

³ עיין ל"ה שם אות ט ודעת הראב"ד שרק שחט בחוץ בלילה והעלה ביום חייב על ההעלאה.

⁴ כין שדינו שאם עלה ירד מבואר ברמב"ם שם פי"ט ה"ז.

⁵ (ליקומי הלכות זבחים קיא [ע"ב בדפו"י בתורת הקדשים אות י].)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

כבר התבאר במסכת מכות דף יד: ולעיל דף לג: וקו. שכל אדם שנטמא⁶ טומאה שחייבין עליה כרת על ביאת המקדש⁷, ואכל כזית מן הקדשים בין בקדש טהור בין בקדש טמא, במזיד הרי זה נתחייב כרת שנאמר (ויקרא ז פסוק כ) וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹאכַל בְּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמּוּיָהּ, ואם התרו בו למלקות חייב מלקות⁸ ואם אכל בשגגה מביא קרבן עולה ויורד⁹.

ומניין שאינו מדבר אלא בטומאת הגוף שנאמר (פסוק כא) וְנִפְּשׁ כִּי תִנַּע בְּכָל טָמֵא בְּטִמְאַת אָדָם אוּ בְּבִהְמָה טָמְאָה אוּ בְּכָל שֶׁקִּץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשָׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמּוּיָהּ, והוא הדין לשאר קדשי מזבח, והיכן הזהיר על עון זה ביולדת שהרי נאמר בה (שם יב פסוק ד) בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנַּע בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנַּע.

מפי השמועה למדו שזו אזהרה לטמא שלא יאכל קדש קודם שיטבול, והאוכל קדש אחר שטבול קודם שיעריב שמשו קודם וכן מי שעריך להביא קרבן לטומאתו ואכל קודם שיביא כפרתו לוקה, ואינו חייב כרת שנאמר וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו עד שתהיה כל טומאתו עליו¹⁰. וממילא כיון שאינם חייבים כרת במזיד פטורים בשוגג מקרבן¹¹. וי"א¹² שחייבים כרת במזיד וקרבן בשוגג.

⁶ רמב"ם פסולי המוקדשין פי"ח הי"ג וסנהדרין פי"ט ה"א

⁷ ועל איזה טומאה חייב על ביאת מקדש עיין פ"ג מביאת המקדש הל' י"ג – י"ד

⁸ והנה באוכל קודש טמא, הו"ן מה שחייב על טומאת הגוף חייב ג"כ מלקות על טומאת בשר, ואם התרו בו משום שניהם חייב שני פעמים מלקות, או שנג בזה והויד בזה, בין נטמא הגוף קודם או נטמא הבשר קודם דהוי כולל ומוסיף, עיין בחולין ק"א ע"א וזבחים ק"ח ע"א. (מנחת חינוך מצוה קסז אות ג)

⁹ ואינו חייב אשם תלוי על לא הודע, דכל דאינו חייב חטאת קבועה על שוגג רק עולה ויורד אינו חייב אשם תלוי על לא הודע, עיין ש"ס [כריתות ב' ע"א] ור"מ פי"א משנגות הל' ה':

¹⁰ ואף דפ"ג מביאת המקדש הי"ד פוסק הר"מ דבביאת מקדש חייב טבול יום כרת רק מחוסר כיפורים פטור [שם ה"ט], מ"מ גבי אכילת קודש סובר הר"מ דגזירת הכתוב היא דאף טבול יום פטור. (מנחת חינוך שם אות ב)

¹¹ רמב"ם שם הי"ד

¹² השנת הראב"ד שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ד. חומר בשחיטה שהשוחט להדיוט חייב והמעלה להדיוט פטור

אחד ששחט¹³ בחוץ אף על פי שלא נתכוון לשחוט קדשים אלו לה' אלא לשם אכילה לעצמו או לחבירו¹⁴, הרי זה חייב, שנאמר (ויקרא יז פסוק ד) דָם יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שָׁפָךְ אֵף עַל פִּי שׂוֹה הַדָּם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ כְּדָם הַנִּשְׁפָךְ לֹא כִקְרָבָן, הרי הוא חייב. (שם ה"ז).

אע"ג שהמקריב¹⁵ בפנים כוונתו בסתם לשם ה', היינו כיון שעומד במקדש עומד בסתמא לשם מה שהוקדש לו, אבל בחוץ אינו חייב עד שיעלה לה', שנאמר (שם פסוק ט) לְעִשׂוֹת אֹתוֹ לְה'. ובסתמא כיון שהוא בחוץ עומד שלא לשם ה' עד שיכוין בפירושו.

ה. חומר בעלייה שנים שאחזו בסכין ושחטו פטורים אחזו באבר והעלו חייבין

כבר התבאר במסכת קידושין דף מג. ששנים¹⁶ שאחזו בסכין ושחטו בחוץ פטורין שנאמר (ויקרא פרק יז פסוק ג) אֲשֶׁר יִשְׁחַט וְגו' או אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּזְבֵּיחַ אֶחָד וְלֹא שְׁנַיִם.

שנים שאחזו¹⁷ באבר והעלוהו בחוץ חייבין, שנאמר איש איש אשר יעלה עולה אפילו איש ואיש שהעלו חייבין.

¹³ שם הלכה טז

¹⁴ ובזה חמור מאיסור העלאה בחוץ (ל"ת פט), דבהעלאה אינו חייב אא"כ נתכוין להקריבו לשמים. (ליקוטי הלכות בתורת הקדשים אות ט סז ע"א בדפו"י).

¹⁵ רמב"ם שם, ליקוטי הלכות שם זבח תודה סוד"ה שהשוחט [סז ע"ב בדפו"י]

¹⁶ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יח הלכה טז

¹⁷ רמב"ם שם פרק יט הלכה יב וחזר וכפל כאן דין השחיטה וכתב שנים ששחטו ואפשר דאיירי ששחטו בזה אחר זה שגם שייך ביה מיעוט אחד ולא שנים

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ו. העלה חזר והעלה וחזר והעלה חייב על כל עלייה דברי ר"ש ר' יוסי אומר אינו חייב אלא אחת

העלה וחזר והעלה¹⁸ כמה איברים ונודע לו בין כל אבר¹⁹, חייב על כל אבר ואבר.

ז. ואינו חייב עד שיעלה לראש המזבח

אין המעלה בחוץ²⁰ חייב עד שיעלה לראש המזבח²¹ שייעשה בחוץ, ואפילו אינו כצורת מזבח דהיינו שאין לו קרן וכבש ויסוד וריבוע חייב²².

אבל אם העלה על הסלע או על האבן פטור, שאין קרוי קרבן אלא על המזבח, ואף על פי שהוא בחוץ שנאמר (בראשית ח פסוק כ) וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה. וי"א²³ שאינו חייב א"כ בנה מזבח לשם העלאת קרבנות בחוץ, אבל אם בנה מזבח כדי שיהא נוח להשתמש בו ולא לשם חובת מזבח פטור. ואם אחר בנה לשם העלאתה והוא הקריב עליו חייב.

דף קח:

ח. למעוטי שוגג אנוס ומוטעה

¹⁸ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יט הלכה יא

¹⁹ תורת הקדשים סז: אות ט

²⁰ רמב"ם שם פי"ט ה"א

²¹ ועיין רש"י ריש שופטים שמזבח, הוא אבנים הרבה, מצבה, רק אבן אחת. ועיין בגר"א לדברי הימים ב פי"ד פס' ב שכתב מזבח הוא הקבוע כמה ומצבה הם מה שנעשים לפרקים, אלא שמצבה מאבן אחת ובמה מכמה אבנים.

²² (ליקוטי הלכות זבחים קח [סח ע"א בדפו"י] בתורת הקדשים אות ל ועין משפט א)

²³ (רש"י זבחים קח ע"א ד"ה שהעלה וד"ה גובהה, ליקוטי הלכות שם ובזבח תודה ד"ה גם [סח ע"ב בדפו"י]).

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אינו חייב כרת ומלקות על שחיטה והעלאה בחוץ אלא במוזיד²⁴, אך אם היה שונג שלא ידע, או שכה, או מוטעה על ידי אחרים וכל שכן אם היה אנוס אינו חייב כרת. אולם אם היה בשונג מביא חטאת קבועה²⁵.

ט. להוציא שעיר המשתלח

שני שעירי יום הכפורים שהקריבם בחוץ, ו"א²⁶ שאם לא התוודה עליהם חייב כרת על שניהן גם על של שם וגם על של עזאזל, ואפילו כבר הגרילו עליהם הואיל וראויין לבוא לפני השם לוידי. וי"א²⁷, שאם הקריבם בחוץ עד שלא הגריל עליהם חייב על שניהם, ששניהם ראויים ליקרב אם יפול עליהם של שם. אבל משהגריל עליהם, אפילו קודם שהתוודה חייב על של שם ופטור על של עזאזל.

ואם אחר שהתוודה פטור על המשתלח לכו"ע שהרי אינו ראוי לבוא לפני השם.

י. באבר אחד ... מוקטרי פנים שחסרו והעלה בחוץ ... פטור אבל בד' זה' איברי דברי הכל חייב על כל אבר ואבר

כבר התבאר לעיל דף קז. שכל דבר²⁸ שהייבין על העלאתו בחוץ ואפילו קטורת של יוה"כ ששיעורה מלא חפניו כיון שהעלה ממנו כזית בחוץ חייב. בין שהעלה בפנים תחילה ושייר ממנו כזית והעלהו בחוץ, בין שהניח הכול בפנים, ולקח ממנו כזית והעלהו בחוץ. אבל אם חסר אותו דבר הקרב כל שהוא בפנים, והעלה שאריתו בחוץ פטור.

²⁴ תורת הקדשים שם י

²⁵ ועיין בתורה שונג אנוס שהקשו למה לי קרא למעוטי הרי שונג הוא ולמה יתחייב כרת, ותירצו "ס"ד אמינא אי לא מייתי קרבן ליהוי בכרת דהא לאחר הבאת קרבן דוקא כתיב ונסלה לו". משמע שבשאר חייבי כריתות אם לא הביא קרבן חייב כרת וצ"ע.

²⁶ רמב"ם שם הי"א

²⁷ ראב"ד שם ליקוטי הלכות זבחים קיג ע"ב [עב ע"ב בדפו"י] בתורת הקדשים אות ח

²⁸ שם ה"ח ומשנה למלך ולקוטי הלכות שם אות ר [סט ע"א בדפו"י]

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ובקרבת עולה שמקריבים כל אבריו אם העלה וחזר והעלה²⁹ כמה איברים ונודע לו בין כל אבר³⁰, חייב על כל אבר ואבר³¹.

העלה אבר אחד ובין כל כזית וכזית נודע לו אין חייב אלא אחד³².

העלה אבר חסר פטור³³ שנאמר (ויקרא יז פסוק ט) לעשות אתו, על השלם הוא חייב³⁴. וי"א³⁵ שאינו פטור אלא באבר שהוקטר על המזבח בפנים אחר

²⁹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יט הלכה יא

³⁰ תורת הקדשים סז: אות ט

³¹ אף על גב דבעולה אין חילוק בין הבשר להאימורין לגבי הקטרה, מ"מ לגבי דין אבר א"א לחלק אימורי עולה משארי אימורין דמאי שנא. ודיני אבר אינו אלא בבשר העולה דכל אבר ואבר נחשב כדבר בפ"ע, ולכן העלה וחזר והעלה חייב שתים דזה לא מקרי שחסר מקצתו כיון שהאבר הוא דבר בפ"ע, משא"כ באימורין א"א לחייבו בחזר והעלה מפני שחסר. ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן צט סעיף יט

³² עיין תורת הקדשים שם סח. אות כ דלדעת תוס' אכזית קמא ולרש"י על השלמת האבר.

³³ והא דתנן העלה כזית מעולה ומאימוריה בחוץ חייב שאותו זית הוא אבר אי נמי כשהוא ממקום שאינו אבר כגון שהוא בשר או חלב. כס"מ שם

³⁴ דברי הרמב"ם מאירין כשמש, דלר' יוחנן גם ר' יוסי סובר דלעשות אותו על כל אבר ואבר כתיב, מיהו עכ"פ לבי"ע דרשא דלעשות אותו הוא למעוטי שעל דבר החסר אינו חייב בשחומי חוץ. ולקמן (קט, ב) תניא: יכול המעלה פחות מכזית קומץ ופחות מכזית אימורין והמנסך פחות מג' לוגין יהא חייב, ת"ל: לעשות על השלם חייב ואינו חייב על החסר ע"ש, הרי דדריש הך לעשות אותו על עניין ההקטרה חוץ עצמה שיקריב דבר שלם ולא דבר חסר, ולעיל דריש שההקטרה חוץ תבא מדבר שלם ולא מדבר חסר, ומשמע דההקטרה עצמה יכול להיות חסר והוא תמוה. אך האמת דשניהם אמת, דדריש הנך שתי תיבות לעשות אותו ולעשות משמע עשייה הגונה ואותו משמע על העניין שעושים שיהא מדבר שלם. וממילא מוכח דההקטרה עצמה אף אם אינו שלם, דאל"כ א"צ לפטור מבא מדבר חסר במקום שיכול לפטור מההקטרה עצמה שחסרה, אלא וודאי דהעניין כן הוא דשלימות דהקטרה אינו דומה לשלימות דכולל הבא ממנו ובהקטרה א"צ רק דבר חשוב דהיינו כזית וקורא אני בו לעשות דוהו עשייה חשובה, אבל הבא ממנו צריך להיות שלם ממש. אך בעולה בהבשר חשבינן כל אבר כדבר בפ"ע, מיהו בזה משונה דין אבר משארי הדברים דבשארי הדברים יש חילוק בין ההקטרה ובין הבא ממנו, ובאבר אין חילוק דגם בהקטרה צריך כל האבר, ומניין לו להרמב"ם לחלק בין אבר לשארי דברים נ"ל מדברי ר' יוחנן עצמו שאומר מחלוקת באבר אחד דר"ש סובר מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ חייב ור' יוסי סובר פטור, ואומר הש"ס ופליגא דעולא וכו' ע"ש, והרבה תימא דהא בפלוגתא זו נחלקו לעיל (קז, א) ר' ישמעאל ור"ע דר"י פוטר מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ ור"ע מחייב ע"ש וא"כ ה"ל לומר ר"ש כר"ע ור' יוסי כר' ישמעאל ומה שייך בזה כל אריכות הש"ס לומר ופליגא דעולא, וגם יש שם איכא דאמרי הא מחלוקת ישנה היא ושל תנאים הקודמים, ועוד תימא דהא קי"ל הלכה כר"ע מחבירו וקי"ל ר"ש ור' יוסי הלכה כר' יוסי ואיך יהיה כאן ר"ש כר"ע ור' יוסי כר' ישמעאל. ולכן מפרש הרמב"ם דפלוגתא זו לא שייכא לפלוגתא דר"י ור"ע, דבשם הפי' על כל הדברים ובזה הלכה כר"ע דחייב, ובכאן הפי' רק על אבר דר"ש סובר דבשקטירוהו מקצתו בפנים והמותר העלהו לחוץ דחייב, ור"ש מחייב אפילו במוקטרי חוץ שחסרו ולכן חייב על כל עלייה ועלייה, ור' יוסי פוטר ולא מטעם שהוקטר בפנים דבזה וודאי סובר כר"ע אלא מטעם שאינו חייב על הקטרת חצי אבר בחוץ, והלכה כר' יוסי וזהו מקורו של הרמב"ם. ערוך השולחן העתיד שם סעיף כא – כג

³⁵ השנות הראב"ד שם שהקשה לא האיר דבריו שהרי שנינו המעלה כזית מעולה ומאימורים בחוץ חייב אלמא לא קפדינן אאבר שלם, לא ידעתי מה קשיא ליה להראב"ד ז"ל מזו המשנה הא י"ל דהמשנה מיירי בהקטיר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שנשחט כדינו, וחיסרו שפקע מל המזבח והוציאו שפטור³⁶. אבל העלה אבר חסר, דינו כשאר העלאות, שכל שהעלה כזית חייב³⁷. ואם חסרה הבהמה בפנים והקריב אבר אלו בחוץ חייב לכו"ע³⁸.

י"א³⁹ שאם הקטיר בשר שאינו אבר חייב לכו"ע בכזית, וי"א⁴⁰ שאינו חייב.

ואם הבהמה נשחטה בפנים כראוי ולקח אבר אחד ממנה להקריבו בחוץ, ונודע לו בין כל כזית ממנה י"א⁴¹ שחייב על כל כזית וכזית.

י"א. קרן וכבש וריבוע ויסוד מעכבין בבמה גדולה

כבר התבאר לעיל דף סב. שארבע קרנות⁴² של מזבח ויסודו ורבעו מעכבין⁴³, וכל מזבח שאין לו קרן יסוד וכבש וריבוע הרי הוא פסול שארבעתן מעכבין.

כולה בפנים והשאר כזית ממנה ומאימורי' והקטיר בחוץ דבכה"ג לכו"ע חייב כמבואר ק"ט ב' במשנה והמשנה קמ"ל דהבשר מיצטרפי לאימורין בעולה אבל מיירי בנוונא דכו"ע מודו בה דחייב בכזית וזה פשוט בעיני וברור. הר המוריה שם.

³⁶ בכך העמיד הראב"ד הפלוגתא במשנה אך רבינו ס"ל שאין פשט המשנה מורה כדבריו דקתני העלה וחזר והעלה משמע דכל העליות בחוץ הן. כס"מ שם.

³⁷ יותר נראין דברי המל"מ שהראב"ד הבין שרבינו ס"ל דבעי דווקא אבר שלם אבל אם הקטיר חצי אבר פטור ודעת הראב"ד כשהעלה חצי אבר עדיין היה האבר בשלימות ולא חסר ממנו כלום חייב וכדעת התוס' הנ"ל ואינו פטור אלא כשהסר קודם הקטרה ושוב הקטיר דפטור ובאמת גם דברי רבינו כן הוא כוונתו וכמש"כ כל זה המל"מ.

³⁸ ובוזא אינו חייב על כל כזית. תורת הקדשים שם.

³⁹ כס"מ שם ובהכי איירי העלה כזית מעולה ומאימוריה בחוץ חייב. ואין לומר דמין מיירי דהקטיר כזית מבשר והיה כל העולה שלימה דבכגון זה חייב בכזית וכסברת התוס' הנ"ל א"כ דמין יסבור הכי א"כ מה לו לדחוק בזה הא לפ"ז בלאו הכי לק"מ קושיית הראב"ד דמיירי דהיה כל האבר שלם והקטיר כזית ממנו דלפי' התוס' כה"ג מיקרי שלם וכמו שהאריך המל"מ יעו"ש היטיב..

⁴⁰ מהמל"מ מבואר דאם העלה בשר שאינו אבר אז בעינן שיהא כל הקרבן בשלימות. הר המוריה שם.

⁴¹ כ"כ בתורת הקדשים שם לדעת הרמב"ם ובדעת רש"י ותוס' כתב דהוא פלוגתא דתנאי שלר' יוסי אינו חייב אלא אחת

⁴² רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ב הלכה יז

⁴³ בכל מקום שנא' המזבח לעכב דהמזבח משמע כשהוא כן הוא דמיקרי מזבח ואי לא לא ובקרבן כתיב קרנות המזבח ובסוד כתיב אל יסוד המזבח ובכבש כתיב אל פני המזבח והוא הכבש שהוא פניו של מזבח שעולין לו דרך שם ובריבוע כתיב רבוע יהיה המזבח. כס"מ. צע"ק הא אצל כרכב כתיב נמי המזבח ורבי ס"ל דהיינו כיור ור"י בר"י ס"ל דהיינו סובב (יעו"ש ס"ב א') ומ"מ בין למר ובין למר מעכב כדאיתא התם בש"ס ואנן כמאן ס"ל דלא פסיל שום חד מינייהו ורש"י ז"ל בסוכה כתב שם וז"ל ר"י בר"י אומר אף הסוכב מעכבו דסבר כרכב המזבח זה הסוכב והרי נאמר בו המזבח ורבנן ס"ל זהו הכיור והכי אמרינן בזבחים וכו'. יעו"ש וא"כ הו"ל לומר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אבל מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אינן מעכבין, והוא שלא יפחות מאמה על אמה ברום שלש אמות⁴⁴ כשיעור מקום המערכה של מזבח מדבר. כמבואר להלן, וי"א⁴⁵ שצריך שיהיה חמש על חמש אמה.

דהכיור מעכב ובאמת לא קחשיב שם רק ד' דברים וכ"מ דפריך התם בזבחים אלא מעתה כיור לר' וסובב לר"י בר"י וכו' משמע דלברייתא לא מעכב לא זה ולא זה וצ"ע וד' יאיר עיני. הר המוריה שם. ועיין זבח תודה שם שתי' דלמסקנא דתרצי' תרי הוי חד לנוי והוא כשיטת רבי מסתברא שהוא רק למצוה, אבל הסובב לא מעכב, אפילו כיור דמעכב לרבי (זבחים ס"ב ע"א) הוא רק במזבח הנחושת ולא כשנבנה באבנים, כמו הרשת (מכבר) שלא היה במזבח אבנים. שארית נתן שם

⁴⁴ באמת בש"ס לא נזכר מגובהה כמה יהיה רק נזכר שם רחבו וארכו ואולי רבינו אזיל לטעמיה לעיל הלכה ה' והלכה ח' דהוה מקום המערכה הוא קורא משפת סובב ולמעלה ובש"ס (ס"ב א') איתא דבעינן מקום המערכה שיהיה שוה למזבח של משה יעו"ש א"כ ס"ל לרבינו כל מה שכתבה התורה בפירוש במזבח של משה זה מעכב וכיון דכתיב שלש אמות קומתו ה"ז מעכב. הר המוריה שם. אולם עיין בכרוב ממשח שם ואם נאמר דרבינו יליף לה מרוחב דשיעור של משה אית ביה קפידא א"כ בעינן י' אמות לעכובא כשל משה שמקום המערכה גבוה מן הארץ י' אמות כמ"ש לעיל ריש פרקין וי"ל דסובר רבינו דמדלא קפדינן גבי רוחב אלא אשיעור המערכה בלבד ממילא נשמע ה"ה לגובה דלא קפדינן אלא אגובה דמקום מערכה והו' אמות האחרים לא נאמרו אלא אם יש רוחב אליהם וכיון שהרוחב אינו מעכב ממילא הגובה אינו מעכב והיינו שלא ביאר הכתוב אלא ג' אמות גובה בלבד שהם לעיכובא.

⁴⁵ שיטת רש"י עיין תורת הקדשים שם ל ובזבח תודה ד"ה וכמה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

